

ning, man har vedtaget, uforandret i en hel Menneskealder. Det er der ingen af os, der har forlangt af de Herrer, men det forekommer mig dog i det mindste, at de kunde beholde den nogle Aar. Det ser underligt ud, at de Radikale og Socialdemokraterne har været enige med Venstre og de Konservative om at vedtage en Grundlov, og saa snart den saa har været i Kraft i 1½ Aar, er de kedede af den. Et Ord er et Ord og en Mand en Mand. Det er dog en billig Fordring, at naar vi Rigsdagsmænd slutter Aftale om en Forfatning, skal man holde den i nogle Aar. De Herrer har været med til, at det skulde vare 16 Aar, inden Valgret ved de 25 Aar blev fuldt gennemført, og saa maa man dog ogsaa kunne gaa ud fra, vi i 16 Aar skulde have den Forfatning. Men naar man saaledes her i Tinget gaar fra sine Aftaler og er villig til at forandre de Standpunkter, man indtog for faa Aar siden, hvad skal man saa sige til den store Befolkning, hvem man bebrejder, at den ikke holder sine Aftaler, at den slutter en Aftale i Dag og bryder den i Morgen. Det er et slet Eksempel, vi giver. Det forekommer mig, at hvad enten vi arbejder udenfor dette Ting eller arbejder i dette Ting paa Lovgivningens Omraade, skulde vi have Tillid til hinanden og Sikkerhed for, at de Aftaler, vi træffer, dog kunde vare nogle Aar. Jeg fastholder, at Grundloven er et Dokument, som man ikke stadig skal omskrive. Folk maa have en vis Tryghed for, at naar der er givet en Forfatning, den i alt Fald maa vare indenfor et rimeligt Tidsrum, og at man ikke forandrer den hvert Øjeblik.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) var inde paa det Modsætningsforhold, som han mente der var mellem Landsting og Folketing. Det glæder mig dog at kunne konstatere, at Landstinget med den S sammensætning, det nu har, har gjort et dygtigt og fortjenstfuldt Arbejde i dansk Politik, endogsaa et saa dygtigt Arbejde, at den højtærede Statsminister fandt sig foranlediget til at rose det i Anledning af dets Arbejde med Jordlovene. Det ærede Medlem mente imidlertid, at Landstinget havde vist en Opræden, som der var særlig Grund til at bebrejde det, nemlig dets Forhold i sin Tid overfor Statslaanet. Men samtidig var der jo Tale om at komme bort fra Loven af 7. August 1914, og det forekommer mig ikke, at der er noget at bebrejde Landstinget i saa Henseende. Det har lige saa god Ret som Folketinget til

at kræve, at man kommer bort fra en Bestemmelse, der er givet under særegne Forhold, og i alt Fald er det naturligt, at man kunde ønske at høre, hvorledes Vælgerne vilde stille sig. Landstinget erklærede sig jo villigt til, hvis et nyt Folketing gav Regeringen Medhold, da at bøje sig. Det er dog ikke noget at bebrejde Landstinget, at det har erklæret sig villigt til at bøje sig for den Stemning, der gav sig til Kende gennem et Valg. Der var der Gang mange baade i Folketinget og i Landstinget, der mente, at den Stilling, Regeringen indtog, og den Maade, hvorpaa Loven af 7. August 1914 blev benyttet, ikke fandt Tilhold hos Vælgerne. Ministeriet prøvede paa at indgive en Afskedsbegæring, men det endte med, at det kom igen, fordi det fremkaldte en Udtalelse, der gik ud paa, at Kongen ikke vilde udnævne et Ministerium, der ikke var i Overensstemmelse med Folketingets Flertal. For denne Udtalelse bærer Statsministeren baade det moralske og det politiske og det juridiske Ansvar. Saa kunde man sidde saa længe; det vil i alt Fald vare til Valgperiodens Udløb. Den høje Regering sidder paa en Maade paa kongelig Bevilling. Man har klaget over, at Landstinget er uopløseligt, men den høje Regering har jo bidraget til, at Folketinget er blevet lige saa uopløseligt i det Tidsrum, der gaar, indtil Valgperioden er udløbet. Man har lovet, at vi skulde faa et Valg, saa snart Krigen var forbi, og det saa jo ogsaa ud til det, da Ministeriet indgav sin Afskedsbegæring; men den Udtalelse, at der ikke kunde komme en ny Regering, der ikke var i Overensstemmelse med Flertallet, var et Vidnesbyrd om, at man ikke gennem Valg vilde tilvejebringe et nyt Flertal her i Tinget. Jeg synes, som sagt, ikke, der er noget at bebrejde Landstinget med Hensyn til dets Opræden. Det har gjort et stort, godt og dygtigt Arbejde under den nye Forfatning. Af den Grund forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at gøre store Forandringer i dets S sammensætning.

Da det sikkert er et almindeligt Ønske, at man skal slutte denne Forhandling i Dag, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Borghjerg: Tiden er fremrykket, og jeg skal derfor kun komme med nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen). Det ærede Medlem fra Assens havde vist ikke rigtig forstaaet